

Фазилати масҷидҳо

[Тоҷикӣ – Tajiki – طاجيکيۃ]

Таҳия: Хонаи ислом тоҷикӣ

2012 - 1433

IslamHouse.com

﴿ فضل المساجد ﴾

« باللغة الطاجيكية »

إعداد: مكتب الربوة للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات

2012 - 1433

IslamHouse.com

Ба номи Худованди бахшандаи меҳрубон

Ҷазилати масҷидҳо

Расули Худо (с) фармуданд: "Намехоҳед шуморо аз чизе огоҳ намоям, ки тавассути он хатоҳои шумо маҳв гашта дараҷоти шумо боло равад? Гуфтанд: Бале, эй Расули Худо. Фармуданд: Таҳорат намудан бо ҳама саҳтиҳо, бисёр қадам задан ба тарафи масҷидҳо, ва баъди анҷоми намоз, намози дигарро интизор шудан, ин аст рибот, ин аст рибот, ин аст рибот" (Муслим).

Аз ҷумлаи чунин ҷазилатҳо он ваъдаест, ки Худованд фармудааст: "Ҳар ки барои Худованд хонае дар дунё бисозад, Худованд барояш хонае дар Ҷаннат хоҳад сохт".

Ҳазрати Усмон разияллоҳу анҳу ривоят мекунад, ки Паёмбар (с) фармудаанд: "Ҳарки барои Худо масҷиде бисозад, Худованд барояш дар бихишт монанди он хонае месозад" (ривояти Тирмизи, ва Албони онро саҳеҳ гуфта аст).

Ҳасани Басрӣ мегӯяд: "Эй мӯъмин, масҷид аз яке, аз ин панҷ ғоида холи нест:

Якум: Худованд гуноҳҳои гузаштаре меомурзад.
Дуввум: Дар масҷид метавони марди солиҳеро пайдо намое, ки аз барои Худо байни шумо дӯсти ҳосил шавад.

Сеюм: Бо ҳамсоягон аз наздик шинос шуда, аз аҳволи онҳо ва дигар бечорагону беморон бохабар мешавад.

Чорум: Чашму гӯшат лаҳзае ҳам бошад аз ҳаром дур мешаванд.

Панҷум: Оятеро мешунави, ки роҳнамоят хоҳад шуд" Аҳамият ва фазилати бузург доштани масҷид ин аст, ки чун Паёмбар (с) ба Мадина омаданд, ва аввалин коре ки карданд бинои масҷид буд.

Ин далели равшан бар он аст, ки ҷамъияти мусалмонон бояд масҷид дошта бошанд ва ҷойгоҳи баланди масҷид низ аз ин сабаб аст.

Дар ҷомеаҳои мусалмонон масҷид хусусияти умда дорад. Он сарчашмаи нахустин пешрафт барои мусалмонон буд, ки аз он даъвати Ислому оғоз ёфт. Ҳидояти рабони шуруъ шуд. Дар манораҳои масҷидҳо садои даъват ба сӯи имон ва амали солеҳ баланд мешавад, дар минбарҳои он имону амали солеҳ омӯзонда мешавад, ва дар замини покаш корҳои нақб ба анҷом мерасанд. Масҷид меҳварест, ки атрофаш афқору тасаввурот давр мезананд, адабгоҳест, ки дар партави он бузургону родмардоне тарбият меёбанд, ки шамъҳои нуру ҳидоятро бардошта дар шаҳрҳо давр зада, сифати масҷид, таҳорат ва насимашро ба машомҳо мерасонанд.

Родмардони аввал, ки парчамдор буда, ҳамеша даъватро ба сӯи бузурги лаббайк меғуфтанд, маҳз ҳамонҳо обод кунандагони хонаҳои Худо буданд.

Олимону фақиҳону балиғон ва бузургон, ҳама хатмкунандагони ҳамин даргоҳанд.

Шайх Аҳмад Бини Абдусалом (р.х) чунин мегӯяд: "Масҷидҳо макони ҷамъиятии уммат ва ҷойгоҳи имомон буданд. Паёмбар (с) масҷиди худро бар асоси тақво бино намуда, ҳамчунин дар он намоз, қироат, зикр, омӯзиши илм, сиёсат, парчамбанди, аламбарори, таъйини амирон ва шиносондани орифон низ суҳанрониҳо сурат мегирифт. Мусалмононро ҳар мушкilotи дини ӯ дуняви пеш меомад, албатта, дар масҷид ҷамъ меомаданд".

Аз ин рӯ, метавон хулоса баровард, ки масҷид вазифаҳои зиёдеро бар душ дорад, ки муҳимтарини онҳоро инҷо ёдовар мешавем:

1. Масҷид мадрасаест, ки нафсҳоро тарбияи руҳи намуда, бо роҳи истодан дар пешорӯйи Худованд алоқаи бандаро бо офаридагораи мустаҳкам менамояд.

2. Масҷид мадрасаест, ки мусалмонон дар он бо умури динияшон ошноӣ пайдо менамоянд. Паёмбар (с) асҳоби худро дар масҷид ҳам ислом ва ҳам тамоми ҷизеро, ки дину дунёи онҳоро дуруст мекард меомӯзонид.

3. Масҷид хонаи маҳкама, фатво, даъват, роҳнамоӣ ва таълими мусалмонон буд.

4. Масҷид хонаи машваратие буд, ки дар он корҳои уммат тибқи таълимоти Қуръон ва суннат ҳаллу фасл мешуд.

Ҳуқуқи масҷидҳо

Дар ин ҷо барои мо бисёр ба маврид аст, то баъзе аз ҳуқуқҳои масҷидро ёдрас шавем:

1. Масҷидҳо бояд покиза ва хушбӯй бошанд.
2. Танҳо мардуми пок вориди он гарданд.
3. Садо баланд нагардад, то ба намозхонону қуръонхонон ҳалал нарасад.
4. Хариду фурӯш дар он ҷой надошта бошад.
5. Масҷид танҳо барои ибодат истифода шавад.

Паёмбар саллалоҳу алайҳи ва саллам фармудаанд: "Чун касеро шунидед, ки дар масҷид мехарад ё мефурӯшад, барояш бигӯед, ки Худованд дар савдоят ғоида надиҳад" (Тирмизи, ва Албонӣ онро саҳеҳ гуфта аст).

6. Дар масҷид ҷустуҷӯи гумшуда ҳаром аст. Дар саҳеҳи Муслим омадааст, ки Паёмбар (с) фармудааст: **"Ҳар киро, ки шунидед дар масҷид гумшудаашро меҷӯяд, ба ӯ бигӯед, ки Худо онро ба ту барнагардонад. Масҷид на барои ин сохта шудааст"**.

7. Ҳадҳои шариат дар онҷо анҷом нагирад. Дар масҷид на арақхуреро, на зониеро дарра мезананд ва на дасти дуде бурида мешавад.

8. Дар зебу зиннат додани он набояд муболаға намуд, балки зиннат додани он бояд бо тариқаи зинда намудани намозхони ва зикру хушӯӣ сурат гирад.

9. Ду ракаъат намози таҳияи масҷид ҳамеша хонда шавад, зеро Паёмбар (с) фармудаанд: **"Чун яке аз Шумоён воридаи масҷид шудед, дарҷой нанишинед, то ин ки ду ракаъат таҳияи масҷидро бихонед"** (Бухори ва Муслим).